

**Președintele
Henry B. Eyring**
primul consilier
în Prima Președinție

Împărtășirea Evangheliei de la inimă la inimă

Dumnezeu va scoate oameni pregătiți în calea slujitorilor Săi pregătiți, care doresc să împărtășească Evanghelia. Acest lucru s-a întâmplat chiar în viața dumneavoastră. Cât de des se întâmplă depinde de cât de pregătiți sunteți în mintea și în inima dumneavoastră.

Am un prieten care se roagă în fiecare zi pentru a întâlni pe cineva pregătit să primească Evanghelia. Are la el un exemplar al Cărții lui Mormon. În noaptea dinaintea unei scurte călătorii, a decis să nu ia la el un exemplar al cărții, ci o invitație. Dar, în timp ce se pregătea să plece, a simțit un îndemn spiritual: „Ia la tine o Carte a lui Mormon”. A pus un exemplar în geanta sa.

Atunci când o femeie pe care o cunoștea s-a așezat lângă el în timpul călătoriei, s-a întrebat, ”Să fie ea, oare?”. Pe drumul de întoarcere ea a călătorit din nou împreună cu el. El s-a gândit: „Cum să deschid subiectul despre Evanghelie?”.

În schimb, ea i-a spus lui: „Tu plătești zeciuială Bisericii tale, nu-i așa?”. El i-a spus că plătea. Ea a spus că și ea trebuia să plătească zeciuială bisericii sale, dar că nu făcea acel lucru. Apoi a întrebat: „Ce îmi poți spune despre Cartea lui Mormon?”.

El a explicat că această carte este scriptură, o altă mărturie despre Isus Hristos, tradusă de profetul Joseph Smith. Părea interesată, așa că el și-a băgat mâna în geantă și a spus: „Am simțit că trebuie să aduc

această carte cu mine. Cred că este pentru tine”.

Ea a început să citească. În timp ce își luau rămas bun, ea a spus: „Dumneavoastră și cu mine vom purta discuții despre acest lucru”.

Ceea ce prietena mea nu avea cum să știe – dar ceea ce Dumnezeu știa – era faptul că ea căuta o Biserică. Dumnezeu a știut că ea îl urmărise pe prietenul meu și se întrebese de ce Biserica lui îl făcea așa de fericit. Dumnezeu a știut că ea va întreba despre Cartea lui Mormon și că va dori să fie învățată de misionari. A fost pregătită. La fel a fost și prietenul meu. Dumneavoastră și cu mine putem fi, de asemenea, pregătiți.

Pregătirea de care avem nevoie se află în mintea și inima noastră. Femeia auzise și își amintea cuvinte despre Cartea lui Mormon, despre Biserica restaurată a Domnului și despre porunca de a plăti zeciuială lui Dumnezeu. Și simțise în inima ei începutul unei mărturii despre adevăr.

Domnul a spus că va dezvălui adevărul minții și inimii noastre, prin Duhul Sfânt (vezi D&L 8:2). Majoritatea oamenilor pe care îi veți întâlni au trecut prin începutul acestei pregătiri. Ei au auzit sau au citit despre Dumnezeu și cuvântul Său. Dacă inimile lor au fost suficient de receptive, ei au simțit, oricât de puțin, o confirmare a adevărului.

Femeia a fost pregătită. La fel a fost și prietenul meu, sfânt din zilele din urmă, care a studiat Cartea lui

Mormon. El a simțit o confirmare că este adevărată și a recunoscut îndemnul Spiritului de a lua un exemplar cu el. A fost pregătit în mintea și în inima lui.

Dumnezeu îi pregătește pe oameni să primească mărturia dumnezeoasă despre adevărul restaurat. El cere de la dumneavoastră credință și, apoi, să împărtășiți fără teamă ceea ce a devenit atât de prețios pentru dumneavoastră și pentru cei pe care îi iubiți.

Pregătiți-vă să împărtășiți, umplându-vă mintea zi de zi cu adevărurile Evangheliei. Pe măsură ce respectați poruncile și vă onorați legămintele, veți simți confirmarea Spiritului și mai mult din dragostea Salvatorului pentru dumneavoastră și pentru cei pe care îi întâlniți.

Dacă vă faceți partea, veți avea din ce în ce mai multe experiențe plăcute în care veți întâlni oameni pregătiți să asculte mărturia dumnezeoasă despre adevăr – oferită de la inimă la inimă, din inima dumnezeoasă către inima lor.

SĂ PREDĂM DIN ACEST MESAJ

Gândiți-vă să citiți mesajul împreună cu familia și discutați penultimul paragraf, în care președintele Eyring sugerează modalități de a ne întări mărturia. Discutați împreună cu familia despre importanța de a depune mărturie atunci când împărtășim Evanghelia. Copiii din familie le-ar putea fi de ajutor să exerseze cu glas tare felul în care să-și depună mărturia prietenilor.

TINERI

Să știm ce să spunem

Dacă simțiți că nu cunoașteți suficient de multe lucruri despre Evanghelia pentru a o putea împărtăși altora, găsiți încurajare în următoarele promisiuni cuprinse în scripturi:

„Înălțați-vă glasurile către acest popor; spuneți gândurile pe care am să vi le pun în inima voastră și nu veți fi umiliți înaintea oamenilor;

Pentru că vi se va da vouă chiar în ceasul acela, da, chiar în acel moment, ceea ce va trebui să spuneți” (D&L 100:5–6).

„Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu” (Ioan 14:26).

Acestea sunt promisiuni mărețe dar, pentru a le putea obține, trebuie să îndeplinim partea noastră. În acest mesaj, președintele Eyring ne-a învățat: „Pregătiți-vă să împărtășiți (Evanghelia), umplându-vă mintea în fiecare zi cu adevărurile Evangheliei”. Ce puteți face pentru a vă umple mintea cu adevărurile Evangheliei?

COPII

Pregătiți-vă să împărtășiți

Președintele Eyring spune că o modalitate importantă de a ne pregăti să împărtășim Evanghelia este să ne umplem mintea cu adevărurile Evangheliei. Care sunt unele lucruri pe care le-ați putea face pentru a vă pregăti să împărtășiți?

© 2012 de Intellectual Reserve, Inc. Toate drepturile rezervate. Tipărit în Germania. Aprobarea versiunii în limba engleză: 6/11. Aprobarea traducerii: 6/11. Titlul original: *First Presidency Message, September 2012*. Romanian. 10369 171

Nevoile speciale și slujirea oferită

Studiați, rugându-vă, acest material și, în funcție de fiecare situație, discutați-l cu surorile pe care le vizitați. Folosiți întrebările pentru a vă ajuta să le întăriți pe surori și pentru a face ca Societatea de Alinare să devină o parte activă în propria dumneavoastră viață.

„**N**evoile celorlalți sunt omniprezente”, a spus președintele Thomas S. Monson, „iar fiecare dintre noi poate face ceva pentru a ajuta pe cineva... Dacă nu ne pierdem pe noi înșine în slujire față de alții, viața noastră nu are mare scop”¹.

În calitate de învățătoare vizitatoare putem cunoaște și iubi, în mod sincer, fiecare soră pe care o vizităm. Slujirea oferită celor pe care le vizităm va fi un rezultat firesc al dragostei noastre pentru ele (vezi Ioan 13:34–35).

Cum putem cunoaște nevoile spirituale și temporale ale surorilor noastre astfel încât să putem oferi slujire atunci când este nevoie? În calitate de învățătoare vizitatoare, avem dreptul să primim inspirație atunci când ne rugăm pentru cele pe care le vizităm.

Este, de asemenea, important să păstrăm mereu legătura cu surorile noastre. Vizitele personale, contactele telefonice, mesajele de încurajare, e-mailurile, participarea la adunări alături de ele, complimentele sincere, oferirea de ajutor la biserică, atunci când au probleme de sănătate sau se află la nevoie și alte acte de slujire, toate acestea ne ajută să veghem

asupra lor și să ne întărim reciproc.²

Învățătoarelor vizitatoare li se cere să raporteze situația cu privire la bunăstarea surorilor, la orice nevoi speciale și la slujirea oferită lor. Acest fel de rapoarte și slujirea noastră față de surori ne ajută să arătăm că suntem ucenice ale Învățătorului.³

Din scripturi

Ioan 10:14–16; 3 Nefi 17: 7, 9; Moroni 6:3–4

Din istoria noastră

Slujirea reciprocă a fost mereu punctul central al programului învățătoarelor vizitatoare. Prin intermediul slujirii continue aducem bunătațe și prietenie care depășesc granițele vizitelor lunare. Ceea ce contează este grija noastră.

„Dorința mea este să le rog pe surori să nu se mai îngrijoreze de faptul că trebuie să dea un telefon sau să viziteze pe cineva o dată pe lună sau la trei luni”, a spus Mary Ellen Smoth, a 13-a președintă generală a Societății de Alinare. Ea ne-a rugat ca, în schimb, să ne „concentrăm asupra hrănirii suflelor sensibile”⁴.

Președintele Spencer W. Kimball (1895–1985) ne-a învățat: „Este vital să ne slujim unii pe alții în împărțire”. În același timp, el a recunoscut că nu este nevoie ca orice slujire să fie eroică. El a spus: „Foarte des, actele noastre de slujire constau în simple încurajări sau în oferirea de ajutor în sarcini de zi cu zi, dar ce consecințe glorioase pot avea... faptele mici făcute din proprie voință!”⁵.

NOTE

1. Thomas S. Monson, „Ce am făcut astăzi pentru altcineva?”, *Liahona*, nov. 2009, p. 85.
2. Vezi *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.
3. Vezi *Handbook 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot, în *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 117.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 82.

Ce pot face eu?

1. Caut eu inspirație personală pentru a ști cum să răspund nevoilor spirituale și temporale ale fiecărei surori care mi-a fost încredințată pentru a veghea asupra ei?
2. Cum știu surorile pe care le vizitez că îmi pasă de ele și de familiile lor?

Pentru mai multe informații, accesați reliefsociety.lds.org.